

[Himmelstrup.]

kritisere de Konservatives økonomiske Politik. Vi har altsaa faaet en Diskussion mellem den ærede socialdemokratiske Ordfører og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller om de respektive Partiers økonomiske Politik. Det har vi faaet ud af det. — Jeg maa nu sige, at jeg tror ikke, at man skal tage det Ordskifte, der har fundet Sted, og den Uenighed, det har afsløret, særlig alvorligt. Ærlig talt, saa mindede den Fægtning, der har fundet Sted, mig om den Fægtning, man i disse Dage ser ovre paa Det kongelige Teater mellem Ulysses's Tjener Chilian og Prins Paris's Tjener Marcolfus. Der er ikke nogen særlig Uenighed til Stede mellem disse Partnere. De er i Virkeligheden særdeles enige om Realiteten, ligesom man her i Virkeligheden er enig om de Foranstaltninger, som vi diskuterer. Af den simple Grund, at begge de to ærede Medlemmer er udprægede Protektionister, som ved de Valutaforanstaltninger, der er gældende her i Landet, har opnaaet, og ved den Valutalov, som vi nu er ved at gennemføre, vil opnaa en Protektionisme ligefrem til Overmaal, en Beskyttelse, saa stor, som den aldrig tidligere er set i dette Land.

De er, begge de Herrer, i Virkeligheden enige om Problemet: at Importreguleringen ogsaa skal finde Sted af Hensyn til det valutamæssige. Ogsaa af den simple Grund, at heri indesluttet et meget omfattende beskyttelsesmæssigt Moment. Thi naar man importregulerer af Hensyn til det valutatiske, saa gaar det nødvendigvis ud over Importen af færdige Varer, idet Importen væsentlig maa tage Sigte paa Raastoffer, og saa faar man jo baade i Pose og i Sæk.

Jeg tror derfor, at de to ærede Medlemmer i den Situation, hvori vi befinder os, i Virkeligheden er enige. Det er ikke alene en Nødvendighed, der har drevet dem til at slutte det Valutalovsforlig, vi her diskuterer, men det er en indre Samstemmighed, som har ført dem sammen.

Der er af en Række Talere stillet adskillige Spørgsmaal direkte til mig, og dem vil jeg gerne forsøge at besvare — i det mindste nogle af dem — i den Tid, der er mig levnet.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller indledede sin Tale med at foretage en Opgørelse over Danmarks almindelige økonomiske Stilling og tegnede i Virkeligheden denne som temmelig mørk — særlig fremhævede det ærede Medlem, at Afsætningsmulighederne i dette Øjeblik i og for sig var vanskeligere, end de var for 3 Aar siden, da vi paabegyndte Importreguleringen, og navnlig var Forholdene vanskeligere med

Hensyn til Afsætningen af Landbrugsvarer. Jeg er ikke uenig med det ærede Medlem i denne Betragtning. Jeg er navnlig ikke uenig med det ærede Medlem i Slutningen af hans Betragtning, som altsaa gik ud paa, at Vanskelighederne i ganske særlig Grad taarnede sig op for vor Landbrugseksport. Men naar *det* er Tilfældet, og naar man da samtidig billigvis maa indrømme, hvad en saa klog Mand som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller straks vil gøre, at Landbrugseksporten er Hovedhjørnestenen i dette Lands hele Økonomi, saa er den logiske Konsekvens, den kan ikke være andet, at man samler al sin Interesse og al sin Kraft om at fremme netop denne Landbrugseksport med Tilsidesættelse af andre Hensyn, som ellers vilde være at tage.

Og det er jo netop det, vi har gjort i vort Forslag, hvori der er udtrykt Erkendelse af, at nu er Situationen saa vanskelig, at al den Kraft og Evne, vi har, skal sættes ind paa at løse Problemet, fordi det ganske simpelt er af fundamental Betydning for Økonomien her i Danmark, at vi kan komme af med vore Eksportvarer, og da først og fremmest med vor Landbrugseksport.

Derfor er det fuldkommen rimeligt, at vi siger som saa: i en Situation som den foreliggende maa man forenkle Formaalene ved Importreguleringen, saa maa man skyde til Side, midlertidigt i det mindste, Hensynet til det beskæftigelsesmæssige og ogsaa Hensynet til det valutatiske. Thi nu kræves det, at vi koncentrerer al vor Evne og Vilje om at fremme de handelspolitiske Formaal! Det forekommer mig derfor, at den logiske Konsekvens af den Opgørelse, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller foretog, er den, at han siger: Jeg maa erkende, at Partiet Venstre i Virkeligheden har Ret i den Maade, de har formuleret deres Formalsparagraf paa, og at det er forkert af mig at være gaaet ind paa en Affattelse, hvorefter Formaalene er flere, da netop Situationen kræver, at vi koncentrerer os om et enkelt: det handelspolitiske.

Jeg har dernæst Lyst til at gøre et Par Bemærkninger, baade til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen. Det er i Anledning af deres Udtalelser over for mig vedrørende den Forstaaelse, jeg lægger ind i — og som jeg tror, man med Rette kan lægge ind i — den Skrivelse, der i Udvalget foreligger fra Landbrugsraadet angaaende Landbrugsraadets Syn paa Importreguleringen, paa Importreguleringens Omfang og paa det Lovforslag, som den højtærede Handelsminister har forelagt. Her er en